

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของบ้านบ่อแกบ่อทอง ตำบลเลิงแฝก อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม

โดย

จිරศักดิ์ โภภาวิน

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนการวิจัย
จากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559
วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของบ้าน บ่อแกบ่อทอง ตำบลเลิงแฝก อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม
ผู้ศึกษา	นายจรัสศักดิ์ โปกาวิน
ปีที่ศึกษา	พ.ศ. 2559

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของบ้านบ่อแกบ่อทอง ตำบลเลิงแฝก อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของบ้านบ่อแกบ่อทอง ตำบลเลิงแฝก อำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) จำนวน 10 คน และจากชาวบ้านบ่อแกบ่อทอง จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 55 ปี ขึ้นไป มีสถานภาพสมรส การศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด และส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จากแบบสอบถามตัวชี้วัดความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของบ้านบ่อแกบ่อทอง ทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50 รองลงมาคือ ไม่มีความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 38 และน้อยที่สุด คือ ไม่แน่ใจในความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 12

2. ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในความเป็นไปได้ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของบ้านบ่อแกบ่อทอง กล่าวคือ กลุ่มที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้ ให้เหตุผลว่า ชุมชนมีทุนทางสังคมด้านเกษตร มีภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีเครือข่ายของสถาบันการศึกษาที่จะเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ส่วนกลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความเป็นไปได้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เนื่องจากความพร้อมของชุมชนนั้นค่อนข้างน้อย ยังไม่มีการเตรียมความพร้อมทางด้านที่พักและยานพาหนะที่ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว และยังขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร รวมทั้งยังขาดเครือข่ายจากภายนอกในการสนับสนุนดูแลให้ความรู้แก่ชาวบ้านในเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วย ดังนั้นจึงทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกิดขึ้นในหมู่บ้านค่อนข้างจะเป็นไปได้ยาก